

ŠLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimbi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 2 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za jeden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za jeden mesec 1 K. 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuto deželo toliko ved, kolikor znača poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od stiroporne petit-vrste po 12 h., če se oznamilo jedenskrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vražajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljanju naj se bodo voljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljanje pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovencu“ v premislek.

(Dopis. — Konec.)

Francozi so zbudili med nami nekaj življenja. Bivali pa so prekratek čas na Kranjskem. Vodnik je zapel: „Ilirija, vstan!“ pa je moral hitro utihnil. S. Gregorčič! Žvrgelelo je to nebeško bitje tako ljubo sladko! — Mili duhovni sorojaki, niste ga radi poslušali, in moral je utihnil. — Ašker! Še zdaj, ko se vam je umaknil, zariga nad njim kak vaš osel. Kaj še hočemo mož iz vaših vrst šteti, ki se pozna do Časa, ko 24 ur? Žurnalisti ste, pa naši so bili boljši. Saj vaš živijo tudi zdaj dobro polovico od polemike z nami. Drugače bi morali moliti roženkranc Pa prepisovanje molitvenih knjig, ki jih prodajate na metrske stote, to vendar ni literatura v naših časih! Ali druga počna tvarina! Res, ako le res ljudstvu prija. Če mu prija, potem je dobro. Ali bojimo se, da teh knjig bere malokdo. Pa nekaj, za božjo voljo, morate v času, ko se ljudje toliko šolajo, vendarle storiti, drugače res ne zasluzite tople juhe! V alumnatih se redite, drugi akademiki morajo stradati. Kmalu pride v dobre službe. Vse to vam daje boljšo postelj. Tobaka, luči, tople peči, vsega vam je dosti. Časa dovelj. In nič skribi. Posvetni človek mora tudi za familijske skrbeli, in le državni uradnik ima sigurne dohodke, drugi ne.

Citalnice so storile dosti narodne agitacije in je še store. Osnovale so se skupno s posvetnjaki. Ravno tako „Matica“. Šele, ko so se posvetnjaki zbudili, je šlo z agitacijo naprej; brez teh vi sami še psa ne bi odgnali od tople peči. Mi mislimo, da nima narod nikomur hvaležen biti za to, kar se zanj stori. Dolžnost je to vsakega, posebno onih, ki jih narod dobro redi. Ali v začetku so naši posvetni proletarci storili največ dela. — Slomšek, Orožen! Agitatorji: Rajč-Žuža! Hvaležen jim spomin! Trstenjak, ki je učil marsikaterega mladiča! Danes bi bili vsi ti na indeksu. Tudi drugod se jih najde. A vmes že doktorji Ulage, ki napo-

tevajo zdajšnje korenjake. Rajči, Trstenjaki, Žuže so hoteli pridobiti meščanstvo.

Začetek našega vstajenja je bil živejši na Štajerskem. Tam se je pa mnogo grešilo. Odtujenci so ostali v tujih nazorih na Štajerskem, Koroškem in v obmorusu. Že dolgo prej bi se moralno začeti na vsej progi s pridobivanjem meščanstva, in če to meščanstvo ni hotelo, moglo za duhovenstvom, potem se je moralno delati drugače in tako kakor na Kranjskem.

Da ste, katoliški duhovniki, fevdalna vlast, ki se ne more spriznati s teženjem meščanstva, zastopnika družega gospodarskega teženja, to vidimo po vsem drugem svetu. Na to ni nihče misil, in tako smo prepuščali avstrijskemu nemškemu uradništvu naše drugo meščanstvo, ki bi se bilo dalo pred 30 leti še pridobiti.

Na Kranjskem je složni boj pripravil deželnini zbor v slovenske roke. To je vse, kar zamoremo v dobro šteti slogi. A tam na meji! Če tam narod umrje, je Kranjska tudi izgubljena. A boji z vami na Kranjskem so nas in vas spravili do večjega delovanja. Ta boj je tudi vam kot kasti korigistil, ker dal vam je iz naših vrst nekaj sobojevnikov, ki vaše duševnosti dopolnjujejo, ki so celo vaši voditelji. To voditeljstvo je precej drag, pa ker drugače ne gre, je treba poseči v žep. Tenori so redki, zato dragi.

Ni še veliko videti kulture modernega gospodarstva. A za to mi ne moremo. Stare grajske in meščanske rodovine niso po protireformaciji delale mej narodom naprej. Kar je prišlo na njih mesto, ni bilo kaj dosti prida. Nič bogastva se ni nabralo iz umiranja fevdalitet, naše hoste so šle za mal denar, in moderne kmetije še ni razvila naš veleposestnik. Premogokopi so šli na večno v tuje roke. Lump, ki več da, kakor pa ima. Naš meščan je bil v vaši šoli, in to ni bilo dobro zanj. A morebiti še ni vse izgubljeno. Vsaj nekaj kapitala je v naših deželah, v nekaterih je tudi kmet hranilnični vlagatelj. Naša sreča je še, da se naš meščan briga za povzdigo kmetijstva. Naša mesta

se niso velika, naš meščan tudi po večjem kmetuje. Ni navezan samo na dohodke obrta. In to ga še bolj druži s kmetom. Oba sta si potrebna. To prijateljstvo vam je, prečastiti duhovni rojaki, veliko zlo, zato ga hočete razdreti. Bog ve, da to ni dobro!

— Ko bi to prijateljstvo stalo v obmejnih krajih, in povsod že dalj časa živo rastlo v korist povzdige kmetije ter meščanskih produktivnih obrti, danes ne bi narod hodil v Ameriko, na Vestfalsko, gor. Štajer. S tem se grobovi odpirajo. Ali smo mi, posvetnjaki tega krivi?

— Pa v drugem imamo že nekaj fundusa. Imamo že precej dobre učitelje, na univerze pošiljamo mladino in naši juristi niso najslabši v Avstriji. Naši ljudje so tudi višji sodniki in bilo bi jih še več, ko bi odtujeno meščanstvo, kakor vi, rajše tujcu, nego domačinu ne privoščilo teh dobro plačanih mest. Vedno več dobivamo zdravnikov, učiteljev poljedelstva, tudi učilnic, mehaničnih meščanskih del smo že nekaj postavili.

Tehnika pa je še bolj zapuščena. Tega je vaša latinščina kriva. Pa pojde že še to. Če bi vi in mi ne bili toliko časa lenobni, če bi se bili že prej sprigli, bilo bi dosti boljše na vsem polju narodovega razvoja.

Taka je tedaj bilanca naša in vaša. Pozdravljamo Napotnika, ki zlaga nemškemu viteškemu redu na Slovenskem slavospeve, zadovoljni smo tudi z delom Bonaventure, ki hoče naše meščanstvo dreti s svedrom. Bolj ko sovražite to meščanstvo, boljše bo za ves narod. V tem ste produktivni, tega vam ne bo nihče zanikal. Morebiti pripravite s tem sovraštvom vse meščanstvo na slovenskih tleh do skupnega zavednega gospodarskega dela in iz tega pride lahko tudi kaj drugače. Farovskega dela je treba pa sto let opraviti; pa morebiti pojde. Če pa ne, potem zapojete vi, katoliški duhovniki, na grobišču narodovem svoj „de profundis“.

K. S.

ponavljati, da si je zapomnila in ko sta se spet sešla, bilo je prvo: „Albinca! povej, kakšen je Prešeren, potem ti dam cukrčka!“ . . .

Gospa mi je pravila, oziroma svoji hčerkki in meni, da je veroval v Boga in Kristusa, a Bogorodice ni častil kakor devico, ampak najvzornejšo in najbolj junaska mater, katera je izpraznila najgrenkejšo kupo trpljenja.

Na smrtni postelji pa, ko je ležal v poslednjih vzdihih in so mu okoli stojecu ponujali bladne vode, ker je imel zelo sežgane ustnice od notranje vročine, niti dovolil ni, da bi mu bili le kapljico spustili v suha usta, da, celo razpokanih ustnic si ni pustil zmočiti, govoré s slabim glasom: „Kristus je tudi na križu trpel grozno žejo, pa si je ni mogel ugasiti“ . . .

Ob prvi prilikli smo šle: gospa P., njena hčerkka B. in jaz na njegov grob.

Ravno nekaj dñij pred počitnicami nam je profesor slovenščine nekako prikrit, naj rečem: tako po šolski, povedal, kakšen zločin se je zgodil s Prešernovo literarno zapuščino tik pred njegovo smrtjo. Kakor hodi maček okoli vrele kaše in skuša izlati lepo pri kraju . . . površno in s strahom, da bi se ne opekel, tako se nam je govorilo o naših velmožeh in tako se še govoril in se še bo — Bog ve, kako dolgo, a nekatere bistre glavice so takoj

uganile, kam pes tako moli: Pomagale smo si z brati visokošolci, kateri so nam povedali marsikaj, kar je dvigalo naš greben in podpihalo našo sveto jezo. Češ, kako pa nemški profesor dvigne in proslavlja nemške velenume in cela dolga vrsta jih koraka liki paradesoldati mimo nas, a kako dela naš profesor? Dnevopis rojstva!

— Dnevopis smrti. To je bilo najvažnejše. Za rojstvom je sledila fraza, da je bil sin ubogih, no, poštenih starišev, kako se je šolal, kako pisal. — Prosim, a v zadnjo točko je bilo sprejeti samo to, kar ni imelo „nevarnega“ naslova. A predalec sem prisla ob svojega smotra.

Stoje ob Prešernovem grobu in drhte v mladostnem ognju in v svoji pritlikavosti pred njegovim velikim duhom, o katerem sem bila prepričana, da plava okoli mene in s prizanesljivim smehljajem zre v kipeče srce svoje čestilke, katera je ravno par trenutkov prej slišala njegove ob smrtni uri govorjene pretresljive besede, sem snula težke misli. Te misli so se pa razvijale z leti zrelosti in postajale vedno težje. Zaničevanje, gnjev in sramota za tiste, ki so Prešernu „nevernežu“ v svoji tesnosrnosti in nevednosti — Bog nebeški sam naj sodi — tako otežili poslednjo uro, narod slovenski pa brezvomno oropali slave, katere nam ni mogeče dostenjno oceniti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

Nov fiasco politike Goluchowskega.

Tako nesrečnega zunanjega ministra kakor je grof Goluchowski Avstrija že dolgo ni imela. Doseg priča politika grofa Bülowa od vspeha do vsega dobitka je del pokojni Muravč v Aziji in na Balkanu vse do novih pridobitve, žanje Goluchowskega poraz za porazom. Naša država je na Balkanu najnepričutnejša in o kakih vspehih na narodno-političnem polju izven Evrope pri nas niti govora ni. Sedaj pa se je odtegnila vpliv Avstrije še Srbija. Tu je protežiral Goluchowski germanizacijo ter bil najmočnejši zaščitnik pustolovca Milana. Ko je Aleksander postavil očeta pred vrata, je hitel Milan najprej na Dunaj. Upal je, da najde tam pomoč, toda upliv Rusije na Avstrijo je bil večji kakor ljubezen Goluchowskega do Milana. Vse besnenje židovskih in nemškonacionalnih listov ni moglo pomagati Goluchowskemu in Milenu. Aleksander se je oženil s Srbkinjo in se očitno nagnil na stran Rusije. Ruski car je prvi čestital začetnemu, zastopnik ruskega carja je bil prva priča pri poroki, ruski zastopnik je govoril prvo napitnico in kralj se je zahvalil najprej ruskemu carju. Šele proti koncu dinarja se je Aleksander skupno zahvalil tujim suverenom, a avstro-ogrskemu vladarju ni omenil pri tem z nobeno posebno opombo. Goluchowskega nemška politika v Srbiji je doživel v nedeljo velikanski fiasco. V „Information“ dokazuje neki jugoslovanski poslanec, kakov poraz je doživel politika grofa Goluchowskega v Srbiji in s tem na vsem Balkanu. Kolikokrat so slovanski poslanci v delegacijah opozarjali grofa Goluchowskega, da si je treba v narodu iskati simpatij, ne pa da se naš vpliv opira le na oči jednega Milana. Opozarjali so ga, da je to tem dvomljivejša opora, ko more v narodu srbskem sleherni hip bukniti ogorčenje proti Milenu in ga pognati iz Srbije. In prišlo je to veliko poprej, nego so pričakovali svetnici sami. Milan je postavljen pred vrata, in s tem je izgubljen zadnji ostanek vpliva

LISTEK.

Prešeren — človek.

Spisala Márka II.

Čitajo „Poziv gg. sotrudnikom „Ljubljanskega Zvona“ v julijevi številki tekčega leta, spomnila sem se i jaz nekaterih prav zanimivih potez iz življenja našega pesnika-prvaka Prešerna.

Za mojih dijaških let v Ljubljani ponujala se mi je večkrat prilika, da sem hodiila s svojo nepozabno prijateljico mladostnih let na počitnice k njeni obitelji v Kranj. Njena mati, gospa P., hči bogate in ugledne rodbine v Kranju, vedela je mnogo povedati o Prešerenu. Za njegovega bivanja v Kranju je bila omenjena gospa mala punica.

Če se ne motim, je bila v hiši njenih starišev gostilna, kamor je Prešeren rad zahajal in se sosebno rad kratkočasil z mlado Albinco. Otroke je sploh nenavadno ljubil in imel vedno polne žepa cukrčkov in drugih sladkarij za svoje male prijatelje in prijateljice, katerih sladkosnedost je kar očitno pasel po ulicah.

Pa najbolj sta si bila dobra z malo Albinco. Dostikrat, ko je sedeval na njihovem vrtu, učil jo je, naj reče: „Prešeren veren, pa vendar neveren“. To je moral

Akoravno bi ustrezali slavnostni številki sosebno krajši prispevki, nisem dela te snovi v njej primerno obliko, ampak jo objavljam iz različnih obzirov rajši kakor listek v „Narodu“, kateremu sem poslala adreso gospe P. v Kranju, katera še živi. Od nje bi se še dalo nemara izvedeti marsikaj, a ker jaz, žalibog, nimam prilike za to, prepuscam te vrstice — kamen do kamena palača — spretnejšemu in „Ljubljanskemu“, sosebno pa Prešernove številke do stojnemu peresu. Gg. pisatelje in pisateljice si pa usojam opozoriti na omenjeno gospo, katera gotovo pozna še tega ali onega, ki je bil v ožji dotiki s Prešernom v Kranju in na razpolago ji je skoraj gotovo še precej znamenitostij iz Prešernovega življenja, katerih pa ni hotela praviti mlečnima učiteljicama, ker je jako pobožna — nota bene!

Utis, s katerim odoljeva z nami tak človek, kateri je živel kakor sovremenik genija, kateremu se klanja ves naobražen svet, je nekaj mogočnega, posebno za mlado srce. Zatorej, Ti veliki duh, katerega spominu poklanjam te skromne vrstice, ne štej mi v zlo velike smelosti, katera me je nadvladala, ko sem stala prvič ob Tvoji mogili. Dandanes bi si na istem mestu niti ne drznila misliti, da samo gledaš iz svetih višav na mojo pritlikavost in neznanost!...

Avstro-Ogrske v Srbiji. Z dogodki na svetbenih slavnostih se je Srbija definitivno ločila od troyze in se postavila na stran dvozveze. Pod patronanco Rusije izvršena poroka je eklatantni poraz grofa Goluchowskega in težko oškodovanje interesov naše monarhije. Najčrnejša prorokovanja nasprotnikov politike grofa Goluchowskega so se uresničila v polni meri. Grof Goluchowski pa bo moral odgovarjati v delegacijah zastopnikom avstro-ogrskih narodnosti radi svoje nespretnosti.

Vojna na Kitajskem.

"Reut. Office" poroča iz Tsientsina 5. t. m.: "Bitka pri Pejcangu se je začela danes ob pol 4. uri zjutraj. Kitajci so bili iz svojih utrdb pregnani. Rusi so imeli 500, Angleži 50 mrtvih. Izgube Nemcov in Japoncev še niso znane, a so menda velike. Pot do Pekina se smatra odprta." Vsekakor je ta uspeh pri Pejcangu velevažen. To so menda izprevideli tudi Kitajci v Pekinu, kajti italijanski konzul v Šanghaju je dobil brzojavko, da so "Kitajci zopet začeli naskakovati angleško poslaništvo. Dne 2. t. m. se poslaniki niso mogli junaško ustavljati napadovalcem". Ako se niso več ustavljal, ali so se potem udali? Težke skrbi za življenje tujcev, katerim primanjkuje živil in streljiva, so torej zopet tako opravičene. Da poslaniki vzlic pozivu kitajske vlade, naj odidejo v Tsientsin tega niso storili, tiči vzrok v njihovi bojazni, da bi jih boksarji na poti iz Pekina do Tsientsina pobili. Iz Pejcanga marširajo zavezne čete proti Yangcunu. Iz Washingtona poročajo, da namerava severnoameriška vlada predlagati kitajski vladi naj dovoli, da pridejo zavezne čete pod zastavo parlamenta do Pekina, in da potem odvedejo iz Pekina poslanike in tujece. To poročilo je docela neverjetno, kajti četudi bi kitajska vlada kaj takega dovolila, bi se za njeno dovoljenje boksarji ne menili ter zavezne čete napadli. Značilna je za to prepoved taotaja, ki prepoveduje izvoz živil. Ta prepoved ima naman zavezniškom v severni Kitajski dovoz živil odrezati in spraviti jih glede prehranitve vojakov v čim največjo stisko. Rusi dosezajo vsak dan v Mandžuriji lepe uspehe. General Rennenkampf je vzel mesto Aigun. Kitajci so bežali. V mestu Kalgau so Kitajci porušili rusko cerkev in več hiš. Mongoli so Rusom prijazni ter se nočejo pridružiti boksarjem.

Vojna v Južni Afriki.

V sredo se je odgodil angleški parlament s prestolnim nagovorom, v katerem je naznanila kraljica, da se republika Oranje anektira. Transvaal govori niti ne omenja; menda se razume samo ob sebi, da se Transvaal anektira tudi. Saj je Transvaal zakrivil sedanjo vojno, ker se ni hotel udati angleški lakomnosti. Oranje je Transvaalu le tovariš. Prestolni govor pravi, da se vpelje v Južni Afriki "dobra in pravična vlada", ki bode "jamčila jednak pravice in privilegije". Kakšna je angleška vlada, se vidi na pr. v Indiji, kjer radi nezgodnih davkov vladajo strašna laktota in razne kužne bolezni. No, Angleži so uspehi v Južni Afriki že doslej stali ogromne svote, okoli 30.000 ubitih vojakov in častnikov. Nad 10.000 pa jih je nezdravno bolnih, poahljenih ali pa leže še po bolnišnicah. No, boja pa vzlic vsemu še noče biti konec in ga še dolgo ne bo. Par sto Burov strahuje celo ogromno Robertsovo armoado, ki se je že jako skrčila. Robertsovi "bojim se" in sumljivi "upam" so zopet na dnevnom redu. 8. t. m. je došla v London sledča Robertsova brzojavka iz Pretorije z dne 7. t. m.: Bojim se, da je posadka Elandsriverja po desetdnevnu odpornu ujeta. Lord Kitchener zasleduje Deweta, ki je prekoračil včeraj, t. j. 6. t. m. reko Vaal. — "Daily Chronicle" pa poroča: "Potrebne so energične odredbe radi preživljjanja Pretorije, kajti Buri napadajo neprestano vse vlake". Če Buri vlake napadajo in so potrebne "energične odredbe", gotovo te vlake tudi polove in vzamejo. In zelo huda mora že presti za živila Angležem v Pretoriji, če morajo to povedati javnosti. Listi poročajo tudi iz Pretorije: 500 Burov z dvema topoma se je pojabilo 8 milij severno Pretorije ter prišlo z angleškimi predstržami v dotiko. Bojimo se, da Buri v Pretoriji dohajajoče Bure podpirajo. Dalje brzojavljajo iz Londona: Reuterjev biró po-

roča iz Amerfoorta 8. t. m.: General Buller je včeraj ponoc dospel s svojimi četami semakaj. Sovražnika, katerega je vodil Kristjan Botha v Stirih oddelkih, je pregnal s takozvanega Kopjekraala. "Times" pa poroča: Prodiranju Bullerju se ni stavila nobena zapreka na pot. Buri so bežali proti severu. Angleži so izgubili 25 mož. — Pač čudno, da so izgubili 25 mož brez vsake zapreke! Očividno Angleži zopet prav grdo lažejo in so jo zopet dobili prav pošteno po hrbitu!

XII. skupščina "Zaveze avstrijskih jugoslov. učitejskih društev" v Mariboru.

(Izvirno poročilo.)

Iz vseh slovenskih in istrskohrvatskih pokrajin je prihitelo dne 8. in 9. velikega srpanja t. l. v Maribor naše vrlo učiteljstvo, da prisostvuje XII. skupščini svoje "Zaveze". Prekrasni mariborski "Narodni dom", ki se tako ponosno dviga iz čvrstih tal, je bil ta dva dneva poln živahnega gibanja in veselega življenja.

V naslednjem podajemo poročilo o tem vseskozi resnem zborovanju, ob katerem smo dobili vtisk, da je prešinjeno naše učiteljstvo s svobodomiselnim duhom, z zrelostjo in neustrašenostjo.

Seja delegacij.

Ko je bila končana seja upravnega odbora, ki je vse potrebno ukrenil za sejo delegacij, so se sešli odposlanci in odpolanske posameznih učiteljskih društev — po številu okolo 100 — v malih dvoranah "Narodnega doma" k delegacijski seji.

Predsednik "Zavezin", gosp. učitelj L. Jelenc, otvoril sejo. V svojem nagovoru je naglašal, da se je klerikalni zmaj izza lanske skupščine v Gorici zaganjal v naše vrste z neprimerljivo zlobo in brezobjektivnostjo ter je dajal svojemu sovraštu do naprednega učiteljstva duška z denunciranjem, opravljanjem in grdenjem. Ali ta klerikalna nestrpnost in zlobnost ni omajala pravega liberalnega čuvstva, ki vlada med učiteljstvom, katero združuje naša "Zaveza". Potem omenja nekaterih nedostatkov, ki na njih bolehalo nekatera naša učiteljska društva. Ti nedostatki bodo minili, kadar bo prešinila krepka volja delavnosti vse naše učiteljstvo. Gospod predsednik na to presrčno pozdravlja vse prisotne ter prečita nekatere točke poslovnega reda, katere je treba upoštevati pri zborovanju. Zapisnikarjem imenuje gospoda Petrička in Berginca.

Ko prebere "Zavezin" tajnik, g. učitelj Drag. Česnik imena delegatov in delegatinj, se preide k poročilu tajnikovem o delovanju "Zaveze" in njenih društev. Iz njegovega temeljitega poročila posnamemo, da je v "Zavezni" združenih 34 slovenskih in hrvatskih učiteljskih društev s 1504 členi. Ta društva so imela v preteklem letu 95 zborovanj s 194 predavanji. V svojem poročilu je povdarijal hrup, ki so ga zagnali klerikalci v svojem časopisu zavoljo imenovanja častnim členom "Zaveze" gg. Ivana Hribarja in dr. Ivana Tavčarja. Poročilo govoril nadalje o preuredbi listov, ki jih izdaje "Zaveza" — "Popotnika" in "Učiteljskega Tovariša" ter o ustanovitvi novega mladinskega lista "Zvončka". "Zaveza" ima torej sedaj tri svoje liste, ki ji delajo čast in bodo našemu učiteljstvu prinesli mnogo duševne in gmotne koristi. Ves klerikalni boj proti tem našim listom je bil vključen hudi (!) konkurenčni "Slovenskega Učitelja" — seveda brezuspešen.

V naslednjem poroča tajnik o drugih važnih korakih in ukrepih, ki jih je storilo vodstvo. "Zaveza" je bila zastopana pri shodu vsega avstrijskega učiteljstva na Dunaju ter je tudi zlasti po zaslugu občinskega sveta ljubljanskega in upravnega odbornika g. Dimnika poskrbela, da dobi šolski muzej v novem šolskem poslopju ljubljanske dekliske osemrazrednice primerne in lepe prostore. — "Zaveza" je tudi vplivala na dalmatinsko učiteljstvo, da si ustanovi svoja društva, ki naj pristopijo k "Zavezi".

Vse delovanje "Zaveze" temelji na določilih državnega šolskega zakona, ki ga je sankcioniral cesar sam. Na tej podlagi bo delovala "Zaveza" še dalje. "Zaveza" bo hodila po ravnom poti naprej, da priporobi v sebi združenemu učiteljstvu lepo bodočnost. To poročilo, polno krepkega in odločnega duha, ki ga priobiči v celoti

"Učit. Tov.", je sprejela delegacija z burnim odobravanjem.

K poročilu tajnikovemu se oglaši gosp. Dubrovčič od Svetega Mateja v Istri ter z vznesenimi besedami naglaša, da vlad med istrskim učiteljstvom in tamkajšnjo duhovščino najlepša sloga. A ono, kar govoril tajniško poročilo o kranjskem klerikalizmu, naj se debelo natisne in razširi med ljudstvo! —

Blagajnik, nadučitelj g. Fr. Luznar, poroča o "Zavezinem" gmotnem stanju. "Zaveza" je imela vseh dohodkov 1189/80 K in 1166/85 K stroškov, torej 2205 K prebitka. Poročilo je bilo odobreno.

Tudi poročilo v "Popotniku" (poročevalc g. Fr. Luznar), o "Učit. Tovarišu" (poročevalc g. Fr. Črnagor) in o "Zvončku" (poročevalc g. L. Jelenc) je bilo enoglasno in odobrjeno vzeto na znanje.

O šolskem muzeju sta poročala gg. Dimnik in Jelenc, in tudi to poročilo je delegacija s priznanjem odobrila.

Pregledovalcema računov so bili izvoljeni na predlog g. Porekarja gdč. Janja Miklavčič ter gg. Rojina in Rus.

Po utemeljevanju "Zavezine" blagajnika in po raznih opazkah gg. Matavica, Tomana, Strmška, Černeja in Strelca so ostali letni doneski "Zavezini" členov isti.

Ko prebere g. Porekar vzpored za glavni zbor, kakor ga je določil upravni odbor, utemeljuje g. ravnatelj I. Lapajne iz Krškega tele predloge: 1. "Zaveza" naj posreduje, da se na Koroškem ustanovi vsaj eno slovensko učiteljsko društvo, n. pr. za celovško okolico. 2. "Zaveza" naj predi prej ko prej glavno skupščino "Zaveze" v Celovcu. 3. "Zaveza" naj s pomočjo slovenskih rodoljubov širi svoje liste in drugo slovensko slovstvo brezplačno med slovenskim učiteljstvom na Koroškem. Vsi predlogi so se po nekaterih opazkah gg. Strmška, Strelca, Matavica, Jelanca in Černeja enoglasno sprejeti.

Delegacija je potem sprejela nekaj predlogov, oziroma nasvetov celjskega učiteljskega društva, g. Jarca in g. Pečovnika ter je izvolila enoglasno predsednikom "Zaveze avstr. jugoslovenskih učit. društev" gosp. L. Jelencu, I. tajnikom gosp. Drag. Česniku in blagajnikom gosp. Fr. Luznarju.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

— Osobna vest. Gospod dr. Emil Papež, sekundarij v bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu, je imenovan operaterjem na operacijskem institutu dvornega svetnika Chrobaka na Dunaju. Mesto sekundaria v imenovani bolnici bo s 15. septembrom prosto.

— Odlikovanje. Cestar A. Šabec v Hrastju je bil odlikovan s srebrnim križem za zasluge.

— Banket učiteljske "Zaveze" v Mariboru. Spričo oblice gradiva smo mogli prinesti danes le začetek poročila o zborovanju učiteljske "Zaveze". Poročilo končamo jutri. Danes omenjam le še banketa, ki se je začel ob 1. popoldne. Najprej je napil cesarju predsednik "Zaveze", g. učitelj Luka Jelenc, gostom je nazdravil g. učitelj Lasbacher, g. učitelj Strmšek je nazdravil častnima členoma "Zaveze", g. deželnemu odborniku drju. Iv. Tavčarju in g. županu Hribarju, g. Papacek je napil slovenski vzajemnosti, g. župan Hribar je napil "Zavezi", g. učitelj Česnik českemu narodu in g. dr. Tavčar naprednemu učiteljstvu. Zborovalci so predili govoriku prisrčno ovacijo. Natančnejše bomo poročali tudi o teh govorih v jutrajnji številki.

— Sankcioniran deželnli zakon. Cesar je potrdil v deželnem zboru kranjskem sklenjeni zakonski načrt, s katerim so se izpremenile nekatere določbe zakona z dne 29. aprila 1873.

— Ferjalno društvo "Sava" je na svojem izrednem občnem zboru dne 4. t. m. izvolilo g. lekarnarja, župana in ces. svetnika Karola Šavnika v Kranju za zasluge za narod in društvo z vsklikom častnim članom. Na mesto odstopivih odbornikov so bili izvoljeni med. Gabrijel Hočvar, blagajnikom, in phil. Miklavž Omrza upravnikom za Gorenjsko okrožje.

— Žalovanje tržaških irredentovcev je bilo včeraj nečuveno demonstrativno.

"Edinost" poroča: Dovršeno je! Hvala Bogu! Zdaj bo pač skoro konec nervozni vzrujanosti, v kateri se trese ves Trst že nad teden dni. Žalost je dospela do vrhunca. Trgovine, gostilnice in kavarne zaprte. V svetilnicah gori ob belem dnevu plinova ali električna luč, s svetilnic pa vise črni florci. Po ulicah se vse tre radovednega občinstva. Prostor pred cerkvijo sv. Antona novega je natlačen. Vse dolni na rudečem mostu stoje radovedneži. Množica redarjev — v paradi — se vadi v moderni masaži, da dela prostor neštetim kočijam, ki privažajo "pobožni" narod v cerkev. Seveda brez listka italijanskega konzula ne moreš v svetišče. Ob 9. uri so se začeli privažati vozovi, vsi nakičeni s črnim florom, iz večine gorijo tudi na njih luči. S cilindrov kočijažev so tudi viseli črni florci. In prihajali so tržaški židje, konzuli vseh držav in državic, gospodje mestni očetje, gospod magnifico s svojimi lakaji v rudečih frakih; tudi c. kr. uradi so bili zastopani polnoštevilno; da ni manjkalo ekselencija g. namestnik, to se pač samo po sebi razume. Le vojaškega dostojanstvenika ni bilo nobenega. Ob 10. uri so bili gospoda zbrani v cerkv. V hipu je ljudstvo udrlo čez spraznjeni prostor proti cerkv. Vsi redarji ga niso mogli zadržati. Ob glavnem vhodu pa so se postavili občinski "levi" — jekleni in en zlat mejni. Vrata cerkve so zalupnili in zakenili. Zdaj bi bilo vse dobro, a neki konzul je bil tako nepreviden, da se je zakasnil. Po dolgem suvanju je dospel do uhoda v cerkev. Morali so mu odpreti. Ko se je to zgodilo, je ljudstvo udrlo v cerkev. Vsi "levi" ga niso mogli zadržati. — Drugi nesreči ni bilo. — Okna bližnjih hiš so zasedli fotografi, novinarji in izbrano občinstvo. Zdaj še le vemo, zakaj je magistrat tako hitel z dovrševanjem svoje palache na oglu ulice Caserma nasproti cerkve sv. Antona. Kje bi pa sicer stali in gledali njegovi ljubljenci...! Po maši se je vsula množica po bližnjih ulicah. Redarji so hitro zaseli vse ulice, ki vodijo do italijanskega konzulata. Očividno so hoteli preprečiti vsako demonstracijo. Niso se motili. Kmalu je skušalo par stotin, patrjotov udreti pred konzulat, a redarji so zavrnili ta naval. Pred cerkvijo sv. Antona novega je nadaljevalo vrvenje, kajti vedno so prihajale nove množice v cerkev, ogledovat si žalno dekoracijo in storiti, kar niso mogle storiti mej mašo. Po vseh ulicah se je srečevalo v črno oblečene ljudi — moške in ženske. Če že ne družega, vsaj črne ovratnice so imeli. Kakor posebnost naj navedemo še, da je v ulici Rossetti, v najblžji sosednji znanimenitega konservativnega agitatorja in namestniškega računarskega sestovalca, Ivana Folliè, vihrala lepa italijanska trikolora...!

— Žalovanje v Gorici. Ko je umoril italijanski anarhist avstrijsko cesarico, ni bilo v avstrijski Gorici nič vsega tega, kar se godi zdaj, ko se je pripetila enaka usoda kralju Umbertu italijanskemu. Da avstrijske oblasti vse to žalovanje posprešujejo, je njihova reč. Bojimo se le, da bo od tega žalovanja še glava bolela marsikatega avstrijskega diplomata. Toda že danes povemo, da vse to žalovanje daje resno misli nam ne kot Avstrijem, menev Kot — Slovencem. Na naših tleh se mirno vrše ultrairredentovske demonstracije, katerih ne moremo mirno gledati! Ob 10. uri je bila slovenska maša zadušnica, katero je organizovala "radi lepšega" kolonija laških podanikov, katerih živi od slovenskih grošev — nad 3000! S kolikim pompom je bilo vse uprizorjeno! To je bil lusso, to svečanost, da ni bilo še take! Vse ob sodelovanju avstrijskih oblastej! To smo si zapomnili! Ali kolik terorizem i na one, ki nikakor niso istega mišljenja! "Gioventù italiana" je izdala kar parolo, da morajo biti med mašo zaprte vse stacune! In celo slovenskim trgovcem je došel ta, ukaz z napisom vred, "Per lutto nazionale". Kolika predzrnost! Zapomnili smo si jo! Na slovenskih tleh vse to! Tako poroča "Soča".

— Občinski odbor kranjski je v zadnji svoji seji sklenil, da se ima 70letnica cesarja Frana Josipa I. proslaviti na primern način. Na koncu seje je utemeljeval in priporočil občinski svetovalec g. dr. Val. Štempihar naslednji najni predlog: "Naroča

se županstvu, da se obrne na o. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu s prošnjo, naj nemudoma ukrene potrebno, da se uredi dostavljanje pošiljatev na pošti v Kranju primerno z lokalnimi in prometnimi razmerami, da se posebno zaukaže, da se imajo vse poštne pošiljatve dostaviti tekom jedne ure potem, ko so priše v Kranj. Občinski odbor je soglasno pritrdir temu predlogu.

— Nasledki Slomškove slavnosti v Marenbergu. Krojač Povoden je štirim pomočnikom odpovedal službo, ker so bili na „stari pošti“ in pri Slomškovi slavnosti delavskega društva. Sploh so Nemci in nemškutarji delali na vse kriplje, da bi bilo malo udeležencev, — a zaman.

— Baron Schneider. Prijatelj našega lista nam piše: Te dni sem izvedel, da je 4. t. m. v Celovcu umrl blagorodni gospod Karol baron Schneider pl. Arno. Pri tej priliki se mi zdi umestno, da tudi Vaš list sporoči o njem, kajti pokojnik je skor ves čas svojega službovanja preživel med slovenskimi vojaki in cenil visoko njih hrabrost in spoštoval njih jezik. Govoril je gladko slovenščino. Pripomniti je še, da je njegov ded, kot polkovnik (1809) dobil plemstvo s pridvkom „Arno“, to je od „Arnoldstein“ (Podkloštra), s pomočjo koroških slovenskih kmetov iz Podkloštra in okolice s tem, da so ga krepko podpirali in mu dali volov v pripravo ter je tako veliko število avstrijskih topov rešil pred sovražnikom, česar se je tudi ranjki rad spominjal. Bil je pri c. kr. 7. lovskem bataljonu, in sedaj pri celovškem domobranskem polku. Med slovenskimi vojaki je širno poznan in si je ohranil blag spomin! Lahka mu slovenska zemlja!

Bivši c. kr. lovec 7. bataljona.

— Odbor „Narodne čitalnice“ v Kranju je sklenil, da priredi v nedeljo, dne 16. septembra t. l., večjo slavnost v proslavo stoletnice Prešernovega rojstva. V hišo, kjer je genialni pesnik dlje časa stanoval in umrl, vzidala se bo bržkone na ta dan spominska ploča. Potrebna pogajanja se že vrše. Natančneji vspored objavimo skoro. Prosijo se slavnata narodna društva, da se pri prireditvi svojih veselic ozirajo na ta dan.

— Vojaške vaje. 13. t. m. odrine tukajšnji divizijski topničarski polk št. 7 na vaje na Notranjsko ter bo prenočeval na sledenih postajah: 13. avgusta štab in bateriji št. 3. in 4. v Logatcu, 14. t. m. v Vipavi, 15. t. m. v Skrbini, oziroma na Gorjanskem pri Komnu; bateriji št. 1. in 2. pa 13. t. m. v Logatcu, 14. t. m. v Postojni in 15. avgusta v Sežani, oziroma na Razdrtem.

— Narodna čitalnica v Ribnici priredi v nedeljo, 12. avgusta z blaghotnim dovoljenjem preblg. g. dr. T. Rudescha izlet na Ugarje, 20 minut od Ribnice oddaljeni gozd, ki je gotovo še vsem lanskim izletnikom v najprijetnejsem spominu. Odhod iz trga se prične po končanem cerkvem popoldanskem opravilu. V korist prazne društvene blagajne ter družbe sv. Cirila in Metoda prevzele so postrežbo telesnim potrebam iz posebne prijaznosti v svojo oskrbo nekatere tukajšnje odlične dame, navdahnene z narodnim ponosom. Čitalniški pevski zbor izvajal bo razne pevske točke, katere bo vodil marljivi g. Holmar, a tudi ljubiteljem plesa bo s primerno godbo ustrezeno. Ker se niso izdala posebna vabilia, vabi odbor tem potom zlasti rodoljube iz bližnjih Vel. Lašč, Sodražice in Dolenje vasi k mnogobrojni udeležbi.

— Jako cenena vožnja. Pišejo nam: Kdo hoče potovati preko Budjeovic na Homec pri Kamniku, naj vstopi na ljubljanskem južnem kolodvoru, kjer plača za II. razred le 92 vinarjev. Tako morem vsaj soditi po vožni karti štev. 0105, ki se je izdala 20. julija 1900 s tem-le tiskanim napisom: Laibach. Südb. Hometz via Budweis 2. Cl. Pers.-Zug. Ganz K 092.

— Odbor za ljudsko veselico v logu na Grobškem pri Postojni se mnogo trudi, da se bode veselica prav dobro vršila. V logu delajo se že ves teden razne lape ter strelišče in plešišče. Oklica se jako zanima in se že tudi prav pridno karte za tombolo kupujejo. Nadejati se je prav mnogobrojne udeležbe iz bližnje in daljnje okolice. Ker so dobitki pri tomboli večinoma koristne stvari za polje in dom in je čisti dohodek namenjen gasilnemu društvu — enemu najpotrebnejših in

koristnejših društev — je odborovo upanje na mnogobrojen obisk popolnoma opravljeno. V situaciju, da bi due 12. t. m. že želevalo preloži se veselica na dan 19. avgusta.

— Predstojništvo meščanske korporacije v Kamniku, sporazumno z vodstvom lovišča v kamniški Bistrici, naznana, da bode dne 13. in 14. avgusta t. l. v kamniških planinah lov na divje kozle. Da se zabranijo vsaktere nesreče, so hribolazci prošeni, naj dne 13. avgusta opustijo hojo v okrožju Bele doline (Ojstrica, Škarje, Plavnjava, Zelenica, Erzenik), dne 14. avgusta pa v okrožju „Bistriškega izvirka“ (od Kokerškega sedla do Kamniškega sedla).

— Šola na Muti se bo z drugim šolskim letom v dvorazrednico razširila.

— Posojilnica v Ribnici. Meseca julija t. l. vložilo je 171 strank 57.918 K 99 vin., vzdignilo 82 strank 26.522 K 29 vin., posojila pa se je izplačalo 25 strankam 31.950 K 06 vin. Promet za mesec julij iznosi 240.616 K 96 vin.

— Nesreča. Andrej Ilincič, 60 let star mož iz Dolja pri Tolminu doma, je kosiš s svojim 16letnim sinom travo blizu globokega prepada. Veter je odnesel starčku klobuk in hoteč ga uloviti, je stekel za njim in padel v skoraj 400 m globok prepad. Njegov sin mu je pritekel na pomoč in našel očeta še živega, a kmalu za tem je starček umrl. Nesrečen je zapustil 6 otrok, najstarejši ima 20 let.

— Požar. Dne 2. t. m. ob pol 3. uri zjutraj se je vnel senik posestnica M. Petrič na Bregu pri Kranju. Ogenj je uničil tudi poleg stoeči skedenj z deteljo, senom in slamo. Nadalje sta zgorela dva voza in trije stroji. Škode je za 4200 kron. Ogenj je moral kdo zanetiti iz hudobnosti.

— Toča. Dne 30. julija proti 10. uri ponoči je bila toča v občini Št. Jernej nad Vrbovcem in Drčo ter napravila v vinogradih in na polju za 8000 kron škode.

— Nesreči. V Savi utonil je dne 25. pr. m. šolar, sin posestnika A. Gabriča na Žigarskem vrhu. Šolarji so se kopali; ko pa je šel Gabrič nekoliko bolj na globoko, ga je prijet krč in potopil se je. Čez poldruge uro so dobili že mrtvega na suho.

Tisti dan pa je žena posestnika Antona Perca, četrta ure od Sevnice, gnala vola na vodo; ker pa slučajno ni pazila, da vol bode, se vol zakadi v njo in ji trebuh čisto razpara. Prihiteli so hitro duhovnik in tudi zdravniška pomoč. Dne 20. pr. m. v nedeljo so jo odpeljali v deželno bolnico v Brežice.

— Železnica na Slatino. Vse predpriprave so malodane izgotovljene. Le zavoljo kolodvorov na Mestinju, Slatini in Rogatcu se bo še določilo natančneje.

— Voditelj zobozdravniškega ateljeja, Špitalske ulice 7, dr. Rado Frilan si je nabavil vse aparate za brezčutno ruvanje zob z dušikovim oksidulom.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 29. julija do 4. avgusta kaže, da je bilo novorojenec 22 (= 32.67 %), mrtvorojenec 1, umrlih 18 (= 18.21 %), mej njimi jih je umrlo za jetiko 3, za različnimi boleznicami 15. Mej njimi je bilo tujcev 5 (= 27.7 %), iz zavodov 6 (= 33.3 %). Za infekcioznimi boleznicami so oboleli, in sicer za škarlatiko 1, za tifuzom 3, za trachonom 2 oseba.

* Jezikovno vprašanje in orožniki. „Nar. Politika“ poroča, da je 27. junija t. l. poveljnik češkega orožništva, obristlajtant Weitenweber izdal razglas, v katerem je naznani, da je dobil orožniški četovodja Karl Kus tri dni zapora, ker je pri neki sodni obravnavi izpovedal in se podpisal v češkem jeziku. Obristlajtant ukazuje, da se sme orožnik pred sodišči posluževati le uradnega, nemškega jezika, in če sodnik nemščine ne zna, mora orožnik sam skrbiti za to, da se napravi protokol v nemškem jeziku. Ubogi orožniki na Češkem!

* Vereščagin v Parizu — odbit! Slavnega ruskega slikarja Vereščagina je francoska slikarska jury odklonila ter njeve slike zavrnila z razstave. Vereščagin misli, da je tega kriva njegova serija slik, ki kaže Napoleonovo vojno na Ruskem. Morda pa je tudi — zavist! Vereščagin je pač le jeden na svetu. Zato ga na razstavi v Parizu niti treba ni. Pozna ga vendar le vsak izobraženec.

* „Se 12 Savoycev na razpolago“. Vojvoda Aosta je sprejel častnike rimskega

topničarstva, ki so mu prišli radi smrti kralja izrekati sožalje. Aosta je pri tej prilikai dejal: „Anarhistični morilci naj vedo, da jim je v hiši Savoycev še 12 členov na razpolago!“ S tem je hotel reči, da rodbine kralja Humberta ne bodo mogli zatrepi tako kmalu.

* Justifikacija v Dol. Tuzli. Ahmed Begovič je živel v bosenskem mestu Olovu v koči brata Redže. Plačeval ni ničesar. Nakrat se je Redže izmisli, da bo dal kočo v najem ter je zato prišel iz Sarajeva v Olov in to sporočil bratu Ahmedu. Ahmed pa je ponoči Redžo ubil ter ga s pomočjo nekega človeka nesel v neko jamo. Pesneke družbe, ki je napravila izlet v okolico Olova, pa je truplo zasledil. Sodišče je kmalu našlo morilca ter ga obsodilo na vislice. 28. julija je bil Ahmed Begovič obešen v Dol. Tuzli.

* Usmrtila se skupno s psom. 55-letna gospodična C. iz ulice Bredow v Berlinu je bila strastna prijateljica živalij. V trenotku melanholije se je odločila umreti. Odpeljala se je s svojim psom v Nieder-Schöneweide, privezala psa nase ter skočila v vodo. Ker ni imela pri sebi nobenega znaka, so dognali njeni ime po pasji marki, ki je bila pod vratom psa, privezanega na njeni truplo.

* Zastrupljeno mleko. V Nov. San-decu je kupila trgovka Ivana Mandelik na trgu 3 litre mleka. Liter ga je prepustila trgovki Leopoldini Boschi. Dva vnuka Mandelikove in 2 letna hčer Bosche so umrli, a tudi trgovki bodete menda umrli. Mleko je bilo zastrupljeno z volčjimi jagodami.

* Premogov dim. Največji vzrok, da je zrak v velikih mestih toliko slabši, kakor na deželi, je pač kurjava s premogom po mestih. Žganje kamenega oglja je v mnogem oziru zelo nezdravo. Prvič se porabi s tem za naše življenje neobhodno potreben kisik, potem napoljuje zrak z zoperno oglenovo kislino in oglenov plin, kateri je za človeška trupla pravistrup. K temu se pridružijo na milijone broječi drobni in kakor steklo ostri delci nesežganega premoga in fini pepelnji prah, katerega sopemo v svoja pluča, in ki nam omaže perilo in bivališča. Naravnost ogromne so množice škodljivih plinov, katera provzroča sežiganje premoga po velikih mestih. V Novem Yorku n. pr. se ceni poraba premoga na 6.000.000 ton (tona 10 met. stotov) na leto, za užganje te množice premoga je treba 16.000.000 ton kisika, a sežiganje te množice premoga pravi 22.000.000 ton oglove kislino, katera kvari mestni zrak leta za leto.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 10. avgusta. Ogrski ministrski predsednik pl. Szell, ki je bil včeraj dopoldne v Išlu pri cesarju v avdijenci, je dospel danes semkaj. V Ausseeju je posetil barona Clumeckega.

Trst 10. avgusta. Včeraj popoldne so se pripetile na borznem trgu demonstracije, ker sta bili dve prodajalnici odprtji. Policia je demonstrante siloma razgnala in zaprla 11 oseb.

Rim 10. avgusta. Med včerajšnjim sprevodom kralja Humberta se je pripetilo več nesreč. V bolnišnico San Antonis so prinesli deset oseb s polomljennimi udi. V Turinski cesti je padel nekdo s strehe ravno na bajonet spodaj stojecih vojakov. V Via nazionale se je podrla tribuna ter je bilo ranjenih mnogo oseb, žensk in otrok in sicer prav takrat, ko je šel mimo kralj Viktor Emanuel. Nastala je velika panika. Bežeče ljudstvo je prodrlo vojaški kordon in sprevod. Splošno se je mislilo, da se je zgodil nov anarhističen atentat. Knez Nikita črnogorski je potegnil meč in princi so hiteli z golimi meči h kralju, da bi ga branili. Tudi generali so potegnili sablje. Kralj pa je ostal miren ter ukazal, meče spraviti. V Via Serpentini je bilo ranjenih in pohojenih 50 oseb. Teško ranjenih je bilo okoli 20 oseb. Pred avstrijskim poslananstvom v palači Chigi so irredentovci nagnili demonstrativne zastave z venci. Ljudstvo je protestiralo in nastal je tepež. Policia je imela ves dan mnogo opravka.

Rim 10. avgusta. Škof v Parmi ni hotel razobesiti črne zastave na polovico droga in je prepovedal med pogrebom kralja Humberta zvoniti. Množica je zategadel siloma razobesila zastavo na

škofovi palači ter sama zvonila po vseh cerkvah.

Rim 10. avgusta. Oficijozna „Agenzia Italiana“ javlja, da je kardinal Rampolla izjavil, da se stališče Vatikana napram Kvirinalu tudi poslej ne izpremeni, kajti sedanjih razmer papež absolutno ne akceptira. Vatikan je nespravljiv.

Milan 10. avgusta. Obravnava proti Bresciju se bo vršila 29. avgusta tukaj ter se bo dokončala v enem dnevu.

Berolin 10. avgusta. Policijski ravnatelj je izdal razglas, da bode radi anarhistov poslej policija strožje pazila na tuje.

Bruselj 10. avgusta. Med Belgijo, Francijo, Italijo in Španijo se vrše pogajanja, da se ustanovi skupna policija za anarhiste. Stroške bi pokrivala države skupno.

Beligrad 10. avgusta. Ministrski predsednik Nikolić je imenovan državnim svetnikom, sestra kraljice Draginje pa je bila imenovana dvorno domo.

Berolin 10. avgusta. V Poznanju se bo vršila v nedeljo poljska telovadna slavnost. Vlada je prepovedala nosenje sokolske obleke in zastav. Inozemci na slavnost sploh ne smejo priti, sicer bodo aretovani in izgnani.

Weimar 10. avgusta. Vlada je prepovedala neki shod, na katerem se je hotelo obravnavati o izgonu protestantskih duhovnikov iz Avstro-Ogrske in o gibanju pod gesлом „Los von Rom“.

Pariz 10. avgusta. Francoski poslanik v Pekinu, Pichon, je poslal potom kitajskega poslanika v Parizu zunanjemu ministru Delcasséju obvestilo, da morejo poslaniki in tuji samo takrat zapustiti Pekin, ako pride ponje dovelj močna mednarodna eskorta, ki bi mogla ščititi 800 tujcev, med temi 200 žensk in otrok, 50 ranjencev ter 3000 kitajskih kristjanov. Kitajski eskorti pa na noben način ni zaupati. To poročilo je napravilo v Parizu globok vtisk.

Berolin 10. avgusta. General grof Waldersee odrine na Kitajsko 21. avg. in dospe 22. septembra v Šanghaj.

Berolin 10. avgusta. Berolinska vlada je dobila obvestila, da je kitajska vlada naročila Lihungčangu, naj začne mirovna pogajanja. Nemška vlada pa namerava odgovoriti, da se bodo operacije nadaljevale, in da se morejo začeti mirovna pogajanja šele takrat, ko dospe mednarodna armada v Pekin.

Berojin 10. avgusta. Nemške čete za Kitajsko se pomnože še za 15.000 mož. Čas odhoda še ni določen.

London 10. avgusta. Sem je došla vest, da se je 30 yardov nad Tientsnom zbrala velika kitajska armada. Zategadelj se bodo morale mednarodne čete, ki prodirajo proti Pekinu, brčas vrniti, da ščitijo Tsientsin, kjer je ostala premajhna posadka.

Bruselj 10. avgusta. V Pekinu je nastala velika panika, ko se je izvedel izid bitke pri Pejcangu. Po ulicah se vrše skoraj neprestani boji med pristaši princa Tuana in cesarja Kwangsu. Cesar priporoča, naj se nemudoma sklene s tujimi državami mir, da ne pridejo tuji voji v Pekin. V obrambo Pekina se zbere ogromna kitajska armada, ki bo štela 100.000 mož.

Bruselj 10. avgusta. Lihungčang je sporočil konzulom v Šanghaju, da se neha revolucija le tedaj, če zapuste Kitajsko vsi misionarji, in če se zjamči integriteta cesarstva. Sicer revolucije ne bo konec.

London 10. avgusta. Cesarica vdova je poslala 28. julija štiri voze živil angleškemu poslananstvu v Pekinu.

London 10. avgusta. V pondeljek se je vršila

Proti zobobolu in glijilobi zob
izborni deluje

Melusina ustna in zobna voda

utrdi dleščo in odstranjuje neprjetno sapo iz ust.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.

Jedina zaloga (10-32)

lekarna M. Leustek, Ljubljana

Resiljeva cesta štev. 1, zraven mesarskega mostu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. avgusta: Bruno Petauer, drogistrov sin, 3 mes., Nove ulice št. 5, črevesni katar.

Dne 8. avgusta: Emanuel Popovič, črkostavčev sin, 3 mes., Sredina št. 12., vnetje soplil.

Dne 9. avgusta: Anton Jeraj, delavčev sin, 14 mes., Karolinska zemlja št. 21., jetika.

Meteorologično pertočilo.

Vrhina nad morjem 308-3 m. Srednji letni dek 786 mm.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Pedavina v 24 urah
9.	9. zvečer	737.0	15.1	sl. jug	jasno	
10.	7. zjutraj	736.6	11.8	sr. jjvzh.	miglia	86 min.
.	2. popol.	736.3	24.8	sl. svzhd	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 15.8°, normale: 19.3°.

Dunajska borza

dne 10. avgusta 1900.

Skupni državni dolg v notah	97.55
Skupni državni dolg v srebru	97.10
Avstrijska zlata renta	116—
Avstrijska kronska renta 4%	97.50
Ogrska zlata renta 4%	115.35
Ogrska kronska renta 4%	90.70
Avstro-ogrške bančne dejnice	170.6—
Kreditne delnice	66.5—
London vista	242.82—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118.47—
20 mark	23.69
20 frankov	19.32
Italijanski bankovci	90.35
C. kr. cekini	11.41

Železninarja

izurjenega strokovnjaka, kateri bi bil sposoben tudi za potovanje, išče večja trgovina z železnino.

(1559-3)

Ponudbe pod Šifro T. M. upravnemu

"Slovenskega Naroda".

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

Avstrijska kronska renta 4%

Ogrska zlata renta 4%

Ogrska kronska renta 4%

Avstro-ogrške bančne dejnice

Kreditne delnice

London vista

Nemški drž. bankovci za 100 mark

20 mark

20 frankov

Italijanski bankovci

C. kr. cekini

Skupni državni dolg v notah

Skupni državni dolg v srebru

Avstrijska zlata renta

<p